

N:o 90.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 maj 1899.
— — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckta motioner angående ändrad lagstiftning om skilnad i trolofning och äktenskap.

(Lagutskottets utlåtande n:o 7.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag hafva enskilde motionärer väckt fråga om ändrad lagstiftning angående skilnad i trolofning och äktenskap.

Till stöd för de afgifna framställningarna har anförts bland annat:

Sedan Riksdagen i skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t den 17 maj 1879 anhållit, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta gällande stadganden om skilnad i trolofning och äktenskap undergå granskning och till Riksdagen afgifva de förslag, hvartill denna granskning kunde föranleda, hade Eders Kongl. Maj:t till 1898 års riksdag aflåtit proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 13 kap. 4 § giftermålsbalken.

I sitt utlåtande med anledning af denna proposition yttrade lagutskottet, att utskottet väl funne förslaget så till vida innebära en förbättring, som det utslöte den med skäl öfverklagade tillämpningen af

stadgandet i nämnda lagrum, men utskottet ansåg sig likväl ej kunna tillstyrka förslaget, då det icke syntes lämpligt, att endast *en* af bestämmelserna rörande skilnad i äktenskap underkastades ändring, utan alla dithörande stadganden borde genomgå samtidigt revision. Enligt utskottets hemställan hade den kongl. propositionen af Riksdagen afslagits.

Hvad sålunda i denna fråga förekommit utvisade alltså, att någon tvekan om behöfligheten af ett ingripande på detta område från lagstiftarens sida icke på något håll förefunnits, ehuru meningarna skiftat derom, huruvida det vore lämpligast att på en gång gripa sig an med frågan i hela dess vidd eller tills vidare inskränka sig till en partiel reform. Då nu genom Riksdagens nyss omförmälda beslut sistnämnda utväg syntes afskuren, torde det endast återstå att anlita den förra. Utan tvifvel vore en sådan uppgift förenad med betydande svårigheter, men då behovet vore erkänt och trängande, torde svårigheterna icke utgöra tillräcklig anledning för lagstiftaren att draga sig undan uppgiften. En annan betydande del af äktenskapslagstiftningen hade ju nyss undergått en genomgående omdaning, hvilket må hända i någon mån minskat svårigheterna vid nu ifrågakälda lagstiftningsarbete.

I sitt ofvan åberopade utlåtande hade lagutskottet utgått från det antagande, att, derest den föreslagna lagförändringen icke af Riksdagen godkändes, Eders Kongl. Maj:t redan deruti skulle finna tillräcklig anledning att underkasta den af Riksdagen uti dess skrifvelse år 1879 hänskjutna frågan ytterligare utredning och ompröfning. Men af det yttrande, som vid ärendets behandling i Första Kammaren afgifvits af statsrådet och chefen för justitiedepartementet, och hvaruti uttryckligen uttalades, att, derest Riksdagen ville hafva frågan om lagstiftning rörande äktenskapskilnad fortfarande under behandling, det vore skäl att besluta en ny skrifvelse i ämnet, torde emellertid lagutskottets berörda antagande få anses hafva förfallit; och det torde därför vara nödigt att för denna behjertansvärda sak å nyo påkalla Eders Kongl. Maj:ts uppmärksamhet och åtgärd. Kändt och vitsordadt, såsom behovet vore, torde detta icke behöfva vidare framhållas, och ett närmare angifvande af den riktning, i hvilken omarbetningen borde gå, syntes på frågans nuvarande stadium icke vara lämpligt.

Då Riksdagen, i likhet med motionärerna, anser, att det numera icke kan antagas, att Eders Kongl. Maj:t, åtminstone under den närmaste framtiden, kommer att, utan särskild framställning från Riksdagens sida, egna den af Riksdagen i skrifvelse den 17 maj 1879 hänskjutna frågan om

revision af lagstiftningen angående skilnad i trolofning och äktenskap ytterligare utredning och ompröfning och då behovet af en sådan revision synes Riksdagen synnerligen angeläget, får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta gällande stadganden om skilnad i trolofning och äktenskap undergå granskning samt till Riksdagen afgifva de förslag till ny lagstiftning härutinnan, hvartill denna granskning kan föranleda.

Stockholm den 10 maj 1899.

Med undersåtlig vördnad.